

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

у рамках Видавничої групи «Наукові перспективи»

*Матеріали XVIII-ої Міжнародної науково-практичної
конференції (07 лютого 2022 р., м.Тарту,
(Естонія), дистанційно)*

2022 р.

Міжнародний економічний інститут (Есеніце, Чехія)
Central European Education Institute (Братислава, Словаччина)
Національний інститут економічних досліджень (Батумі, Грузія)
Казахський національний університету імені аль-Фарабі (Казахстан)
Батумський навчальний університет навігації (Батумі, Грузія)
Регіональна Академія Менеджменту (Казахстан)
Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з
державного управління» (Київ, Україна)
Громадська організація «Асоціація науковців України» (Київ, Україна)
Університет Новітніх Технологій (Київ, Україна)
у рамках Видавничої групи «Наукові перспективи»

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

*Матеріали XVIII-ої Міжнародної науково-практичної конференції
(07 лютого 2022 р., м. Тарту (Естонія), дистанційно)*

2022 р.

International Economic Institute s.r.o. (Jesenice, Czech Republic)
Central European Education Institute (Bratislava, Slovakia)
National Institute for Economic Research (Batumi, Georgia)
Al-Farabi Kazakh National University
Batumi Navigation Teaching University (Batumi, Georgia)
Regional Academy of Management (Kazakhstan)
**Public Scientific Organization "Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in
Public Administration" (Kyiv, Ukraine)**
**Public Organization "Association of Scientists of Ukraine"
(Kyiv, Ukraine)**
University of New Technologies (Kyiv, Ukraine)
within the Publishing Group "Scientific Perspectives"

MODERN ASPECTS OF MODERNIZATION OF SCIENCE: STATUS, PROBLEMS, DEVELOPMENT TRENDS

*Materials of the 18th International Scientific and Practical Conference
(February 7, 2022, Tartu (Estonia), remotely)*

2022

УДК 001.3-048.35:0/9](06)
С91

Схвалено до друку Президією Громадської наукової організації «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення № 1/2-22 від 02.02.2022)

Матеріали конференцій індексуються у міжнародній пошуковій системі Google Scholar

Організаційний комітет конференції:

І.В. Жукова - канд. н. держ. упр., доц.; *С.О. Романенко* - д-р держ. упр., проф., Заслужений юрист України; *О.М. Непомнячий* - д-р держ. упр., проф., Заслужений будівельник України; *Володимир Бачишин* - доцент кафедри економіки (Братислава, Словаччина); *Петер Ошват* - доцент юридичного факультету (Братислава, Словаччина); *Л.С. Ахметова* - доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО (Казахстан); *О.І. Дачій* - д-р економ. н., проф., Заслужений працівник освіти України; *В.Л. Федоренко* - д-р юр. н., проф., Заслужений юрист України; *О.М. Макаренко* - д-р мед. н.; *Маркета Павлова* - директор Міжнародного економічного інституту (Прага, Чехія); *Юрій Кійков* - доктор інформатики, доктор технічних наук у галузі розвитку освіти (Теплице, Чехія); *Бадрі Гечбаія* - доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Багумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія).

Секретар: А.С. Ковальчук - здобувач ступеня доктора філософії (PhD).

Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку: матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ; Тарту, 07 лютого 2022 р. / за ред. С.О. Романенка, І.В. Жукової. Київ; Тарту: ГО «ВАДНД», 2022. 493.

У матеріалах XVIII-ї Міжнародної науково-практичної конференції висвітлені: проблемні аспекти комунікативної взаємодії громадянського суспільства та публічної влади; питання визначення основних аспектів з якісного поліпшення процесу надання адміністративних послуг у нашій країні; дослідження ефективності проведення семінарського заняття, що залежить від методичної тактики дій викладача; перспективні напрями формування та розвитку міжнародного гуманітарного права; особливості дослідження рівня та структури професійної захворюваності у працівників сучасного гірничо-металургійного комплексу тощо.

Матеріали будуть цікаві науковцям, громадсько-політичним діячам, студентам, а, також, усім, хто цікавиться розвитком української держави і світовим досвідом реалізації інноваційних процесів.

Матеріали подані в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

© автори, 2022

© Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління», 2022

© Громадська організація «Асоціація науковців України», 2022

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2022

- Кітова О.А.** 278
STEM-ОСВІТА В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ДОНЕЧЧИНИ
- Ключкович Т.В., Попадич О.О.** 283
*ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В
УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ*
- Кобилянська О.Д., Шманько О.В.** 288
*ІНСТРУМЕНТИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКИХ
ЦІННОСТЕЙ У ТРАНЗИТНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
СОЦІУМІ*
- Коваль С., Бігич О.Б.** 295
*СТРУКТУРА КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІАЛОГІЧНОМУ
МОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ
МОВИ*
- Корнута І.В.** 300
*КОМІКС ЯК ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАЦІЯ У ПОЧАТКОВІЙ
ШКОЛІ*
- Крикун В.Д.** 305
*АДАПТИВНИЙ ПІДХІД В ІНШОМОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ
ОФІЦЕРІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ*
- Мартинюк Я.В.** 312
СОЦІАЛЬНА ЗГУРТОВАНІСТЬ, ЯК МЕХАНІЗМ ВПЛИВУ
- Моргунова О.О.** 316
*ПРИЙОМИ РОБОТИ З ТЕКСТОМ, ЩО СПРИЯЮТЬ
РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК*

Кобилянська О.Д.
викладачка історії України,
Борщівський агротехнічний фаховий коледж
м. Борщів, Україна,

Шманько О.В.
кандидат історичних наук,
доцент кафедри педагогіки та соціальної роботи,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича,
м. Чернівці, Україна

ІНСТРУМЕНТИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ У ТРАНЗИТНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СОЦІУМІ

Сучасне українське суспільство продовжує перебувати в стані ціннісної кризи. Здебільшого це стосується молодого покоління, яке перебуває у стані пошуку нових ціннісних орієнтацій. Старі ціннісні орієнтири поступово відходять у минуле, натомість нові, засновані на безумовному розумінні людиноцентризму як нової парадигми суспільного розвитку, поки що тільки формуються. Прогалина, що з'явилася в такому середовищі, породжує процес ціннісного відчуження, поглибленого у молодого покоління недостатнім рівнем державного формування громадянських цінностей. Власне, держава шляхом видання указів і розпоряджень часто публічно декларує необхідність утвердження громадянських цінностей, проте конкретний механізм такої імплементації мало ефективний та часто незрозумілий самим суб'єктам реалізації такої стратегії – педагогам, працівникам органів державної влади та місцевих адміністрацій, системи позашкільної освіти тощо.

Європейський вибір України, який затверджений у Конституції, зумовлює чіткий вибір орієнтирів та стандартів до суспільного розвитку, яким має іти наша країна. Відповідно, має бути сформована чітка категоріальна складова, яка базується на принципі людиноцентризму та гуманності як ключових ознаках зрілого громадянського суспільства. До основних показників, які є індикаторами у розумінні стану громадянських цінностей, можемо віднести такі: свобода особистості, толерантність і плюралізм у суспільстві, демократична правосвідомість, повага до закону і особистості.

Власне, основоположні принципи цього феномену викладені в Конституції України, де розділ 2 присвячений правам, свободам та обов'язкам людини і громадянина [1]. Тут, зокрема, йдеться про те, що «усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними» (Ст.21). Також конституційно підтверджено права людини на життя (Ст.27), на повагу до її гідності (Ст.28), на свободу та особисту недоторканість (Ст.29), на свободу думки і слова (Ст.34), на свободу світогляду та віросповідання (Ст.35), на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів (Ст.36) та ін.

Проте декларування та реальний стан речей – різні речі. Це зумовлює з одного боку, з'ясування реального стану сформованості громадянських цінностей в українському суспільстві, з іншого – пошук та віднайдення механізмів імплементації громадянських цінностей у сучасному кризовому суспільстві.

Досвід становлення громадянського суспільства в Україні та сучасний стан речей дозволяє нам запропонувати дієві механізми запровадження громадянських цінностей як одного з основних індикаторів громадянського зрілого суспільства.

1. **Волонтерський рух.** Мотивація волонтерів - предмет наукових дискусій і досліджень з моменту суспільної актуалізації цього руху. Практика волонтерської діяльності дозволяє умовно визначити сукупність мотивів, що спонукають людину стати волонтером у вигляді таких основних підгруп.

Як покажуть подані результати авторських досліджень, більшість залучених до волонтерської діяльності керуються альтруїстичними мотивами - безкорисливим бажанням творити добро і діяти у відповідності до загальнолюдських цінностей, небайдужість до інших. Імпульсом до волонтерства у цьому випадку є зустріч з людьми, котрі потребують допомоги. Як і більшість імпульсивних рішень, такі спонукання відносяться до розряду нестійких, особливо на етапі студентського самовизначення.

Більш стійкою основою для волонтерської діяльності виступають соціальні мотиви - бути частиною групи, заслужити схвалення. До їх числа входять і бажання позбутися за допомогою друзів щоденної самотності, і прагнення підтримувати традиції певного кола близьких людей, і бажання зайняти достойне місце у суспільстві.

Виходячи з вище відзначеного, можемо запропонувати шляхи активізації волонтерської діяльності та адаптації її до сучасних реалій в умовах навчання в сучасних ЗВО:

- належна координація з боку керівництва ЗВО. Досвід волонтерської роботи у 2014-2021 рр. (підтримка студентами ініціатив щодо підтримки українського війська) показує, що у випадку активної співпраці органів студентського самоврядування та керівництва ЗВО ефективність діяльності волонтерів буде на дуже високому рівні;

- інформаційне забезпечення. Волонтер має володіти інформацією стосовно специфіки кожної групи населення, з якою він працює;

- належний рівень наставництва. Студенти, які вперше беруть участь у заходах, мають отримати знання і вміння від старших колег, які поділяться власним досвідом;

- зрештою, в кожного волонтера має бути розуміння з боку близьких і рідних, це стане могутнім психологічним стимулятором.

2. Політика цифровізації. Погоджуємося із думкою О.Вишневського, який стверджує, що ступінь упровадження електронного урядування є показником рівня утвердження громадянських цінностей у суспільстві, адже вони віддзеркалюють і регулюють ставлення людини до людини, а також людини до суспільства і держави таким, яким воно є, без негативного маніпулятивного впливу [2].

Головне завдання тут полягає у висвітленні шляхів і механізмів утвердження громадянських цінностей в процесі запровадження електронного урядування, зокрема, через ініціативу підготовки відповідних фахівців.

Важливо наголосити, що ступінь впровадження електронного урядування на сучасному етапі є показником рівня утвердження громадянських цінностей у суспільстві, бо вони віддзеркалюють і регулюють ставлення людини до людини та людини до суспільства і держави таким, яким воно є, без маніпулятивного впливу [2].

Практика демократичних країн у вихованні громадянських цінностей дає змогу суспільству не тільки існувати, але й змінювати його в інтересах прогресу. Одним із ключових напрямів, який, на нашу думку, є актуальним і відповідає вимогам часу, що стосується інноваційних механізмів реалізації громадянських принципів в сучасному суспільстві у процесі підготовки майбутніх фахівців, є електронне урядування. Аксиомою є те, що імплементація електронного урядування пришвидшить і розвиток електронної демократії. Як слушно зазначають Н.Грицяк та С.Соловійов,

«е-демократія є наслідком розвитку власне демократії як інституту народовладдя. Інакше кажучи, базисом для е-демократії у будь-якому разі має бути демократичний устрій суспільства» [3].

Отже, електронне урядування є особливою формою публічного управління, а також взаємодії держави і суспільства, які сприяють підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів публічної адміністрації (органів державної влади та місцевого самоврядування) в ході надання адміністративних послуг людині, громадянину, суспільству, державі та бізнесу. Сама ідея електронного врядування має сприяти вирішенню основних проблем, характерних для організації комунікації влади і народу: знизити рівень бюрократизації через перехід на електронний документообіг; зробити діяльність органів державного управління та місцевого самоврядування більш прозорими завдяки впровадженню електронної форми спілкування з громадянами, тим самим наблизивши його до потреб і запитів громадян.

3. Створення державою відповідних нормативних умов.

У березні 2012 р. Указом Президента затверджено «Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» [4]. Тут чітко відзначено, що «Стратегія спрямована на утвердження громадянського суспільства як гарантії демократичного розвитку держави, запровадження громадського контролю за діяльністю влади, забезпечення незалежної діяльності інститутів громадянського суспільства, посилення їх впливу на прийняття суспільно важливих рішень, створення умов для забезпечення широкого представництва інтересів громадян в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, проведення регулярних консультацій із громадськістю з важливих питань життя суспільства і держави». Відтоді після приходу до влади нових президентів подібна стратегія перезатверджувалася на

законодавчому рівні.

Нещодавно діючим Президентом затверджена нова «Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки» [5]. Цей документ віддає належне місце таким складовим громадянського суспільства як ефективна робота територіальних громад, вирішення питання про місцеві референдуми, активізація заходів щодо поширення громадянської освіти, налагодження належної співпраці органів державної та місцевої влади з громадськістю, запровадженню обов'язкового залучення організацій громадянського суспільства до оцінки потреб громадян у різних послугах та ін.

Вважаємо, що у випадку належного втілення у життя таких нормативно-правових актів та створення відповідного середовища мета стратегії буде досягнута, а громадянське суспільство стане дієвим механізмом формування в Україні середовища людиноцентризму, належної правосвідомості та толерантності.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Із змінами, внесеними Законами України від 8 грудня 2004 року N 2222-IV, від 1 лютого 2011 року N 2952-VI, від 19 вересня 2013 року N 586-VII, від 21 лютого 2014 року N 742-VII, від 2 червня 2016 року N 1401-VIII, від 07 лютого 2019 року, N 2680-VIII. // Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/constitution>

2. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://westudents.com.ua/knigi/356-teoretichn-osnovi-suchasno-ukranskopedagogki-vishnevskiy-o-html>

3. Електронна демократія : навч. посіб. / Н. В. Грицяк, С. Г. Соловійов ; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Н. В. Грицяк. Київ : НАДУ, 2015. 66 с. С.9.

4. Указ Президента України «Про стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» №212/2012 від 24.03.2012 р. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/212/2012#Text>

5. Указ Президента України «Про національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/487/2021#n17>

Коваль С.

аспірантка,

Київський національний лінгвістичний університет

м. Київ, Україна

Бігич О.Б.

доктор педагогічних наук,

професор,

Київський національний лінгвістичний університет

м. Київ, Україна

СТРУКТУРА КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІАЛОГІЧНОМУ МОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Компетентність це здатність майбутнього фахівця набувати знання, формувати навички та вміння. Компетентність в діалогічному мовленні також базується на знаннях, навичках та вміннях, але має, ще одну важливу складову, таку як комунікативна здібність, що визначає рівень залученості суб'єкта в діалог. Вони є чотирьома компонентами компетентності в діалогічному мовленні.

Першим компонентом компетентності в діалогічному мовленні є знання. Як зазначають у своїх працях Черниш В. В. та Ніколаєва С. Ю., знання як форма результатів пізнавальної діяльності можуть бути: декларативні та процедурні. Декларативні знання визначаються як такі, що більш за все наближені до даних та фактів. Вони містять в собі теоретичні уявлення про явище чи об'єкт. До декларативних знань належать:

- Мовні знання (знання граматичних структур, мовленнєві кліше, знання ідіоматичних висловлювань, знання типів і

